

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 12 grudnia 2007 r. — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam przeciwko M. E. E. Rijkeboer

(Sprawa C-553/07)

(2008/C 64/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State (Niderlandy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: College van burgemeester en wethouders van Rotterdam.

Strona pozwana: M. E. E. Rijkeboer.

Pytanie prejudycjalne

Czy przewidziane przez ustawę o danych osobowych administracji gminnej ograniczenie informacji o danych do roku poprzedzającego złożenie stosownego wniosku jest zgodne z art. 12 lit. a) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ w związku bądź nie z art. 6 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy oraz z zasadą równości?

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, str. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 14 grudnia 2007 r. — LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH przeciwko Tele2 Telecommunication GmbH

(Sprawa C-557/07)

(2008/C 64/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH

Strona pozwana: Tele2 Telecommunication GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni zastosowanego w art. 5 ust. 1 lit. a) oraz w art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽¹⁾ pojęcia „pośrednika” należy dokonywać w ten sposób, że obejmuje ono także dostawcę dostępu (Access Provider), który umożliwia użytkownikowi jedynie dostęp do sieci za pośrednictwem dynamicznego adresu IP, ale sam nie udostępnia mu żadnych usług, takich jak poczta elektroniczna, FTP lub udostępnianie plików ani też nie sprawuje żadnej prawnej ani faktycznej kontroli nad usługami, które wykorzystuje użytkownik?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy wykładni art. 8 ust. 3 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej⁽²⁾ w związku z art. 6 i art. 15 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej) należy dokonywać (zawężająco) w ten sposób, że nie zezwala on na przekazywanie danych osobowych o ruchu prywatnym osobom trzecim dla celów postępowania cywilnego w sprawie uprawdopodobnionych naruszeń mających wyłączny charakter praw autorskich (praw do realizacji prawa autorskiego i do wykorzystywania utworu)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 167, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 157, str. 45, sprostowanie opublikowane w Dz.U. 2004, L 195, str. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tallinna Halduskohus (Estonia) w dniu 18 grudnia 2007 r. — AS Balbiino przeciwko EV Põllumajandusministeerium i Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

(Sprawa C-560/07)

(2008/C 64/31)

Język postępowania: estoński

Sąd krajowy

Tallinna Halduskohus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AS Balbiino

Strona pozwana: EV Põllumajandusministeerium i Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawo Unii Europejskiej, w szczególności art. 6 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 60/2004 ⁽¹⁾ w związku z motywem 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 832/2005 ⁽²⁾ oraz art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1972/2003 ⁽³⁾ Komisji zabrania ustalania stanu nadmiernych zapasów podmiotu gospodarczego w taki sposób, że od nadmiernych [sic] zapasów (jako zapasów do przeniesienia) odejmuje się średnie zapasy podmiotu gospodarczego zwiększone o współczynnik 1,2 w dniu 1 maja ostatnich — nie więcej niż czterech — lat działalności przed 1 maja 2004 r.?

Jeżeli na pytanie to należy udzielić odpowiedzi twierdzącej, czy odpowiedź byłaby inna, gdyby przy określaniu stanu zapasów do przeniesienia i nadmiernej nadwyżki można było uwzględnić wzrost wielkości produkcji, przetworzenia lub sprzedaży podmiotu gospodarczego, czas dojrzewania odpowiednich produktów rolnych, czas tworzenia zapasów oraz inne okoliczności niezależne od podmiotów gospodarczych?

2) Czy uznanie całych zapasów produktu rolnego, które znajdują się w posiadaniu podmiotu gospodarczego w dniu 1 maja 2004 r., jako jego nadmiernych zapasów, jest zgodne z celem prawa Unii Europejskiej, w szczególności rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003?

3) Czy w sytuacji, w której podmiot gospodarczy rozpoczął swoją działalność związaną z danym produktem rolnym mniej niż rok przed dniem 1 maja 2004 r., prawo Unii Europejskiej, w szczególności art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003 oraz art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 60/2004, stoi na przeszkodzie temu, aby ten podmiot gospodarczy był zobowiązany do udowodnienia, iż stan zapasów produktu rolnego znajdujących się jego posiadaniu w dniu 1 maja 2004 r. odpowiada stanowi zapasów produktu rolnego, który normalnie wyprodukowałby, sprzedał lub w inny sposób przeniósł lub nabył odpłatnie lub nieodpłatnie?

Jeżeli na pytanie to należy udzielić odpowiedzi twierdzącej, czy odpowiedź byłaby inna, jeżeli organ niezależnie od ciężaru dowodu spoczywającego na podmiocie gospodarczym byłby zobowiązany, biorąc za podstawę złożoną przez ten podmiot deklarację dotyczącą danego produktu rolnego, uwzględnić przy ustaleniu zapasów do przeniesienia i nadmiernej nadwyżki podmiotu gospodarczego wzrost wielkości jego produkcji, przetworzenia lub sprzedaży oraz jego zapasów po dniu 1 maja 2004 r.?

4) Czy pobieranie opłaty od nadmiernych zapasów jest zgodne z celem rozporządzeń Komisji (WE) nr 1972/2003 i nr 60/2004 również wtedy, gdy u podmiotu gospodarczego na dzień 1 maja 2004 r. zostanie ustalona nadmierna nadwyżka, ale wykaże on, że ze sprzedaży nadmiernej nadwyżki po dniu 1 maja 2004 r. nie uzyskał rzeczywistej korzyści w postaci różnicy cenowej?

5) Czy art. 6 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 60/2004, zgodnie z którym w ramach ustalenia nadwyżek cukru, izoglukozy i fruktozy uwzględniane są m.in. zdolności magazynowe, należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji kiedy zdolności magazynowe podmiotu gospodarczego w ciągu roku poprzedzającego przystąpienie zwiększyły się, stanowi to podstawę do tego, aby znajdującą się w posiadaniu podmiotu gospodarczego w dniu 1 maja 2004 r. nadmierną nadwyżkę produktu rolnego ustalić w niższym wymiarze niezależnie od jego działalności gospodarczej oraz zakresu przetworzenia produktów rolnych i odpowiednich zapasów w latach prowadzenia działalności przed 1 maja 2004 r. oraz w dwóch latach po 1 maja 2004 r.?

6) Czy art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003 stoi na przeszkodzie dochodzeniu opłaty od nadmiernych zapasów od podmiotu gospodarczego w drodze decyzji podatkowej, jeżeli ta decyzja została wprawdzie wydana w czasie obowiązywania rozporządzenia — w dniu 30 kwietnia 2007 r., ale zgodnie z prawem krajowym zaczęła wywierać skutki prawne wobec podmiotu gospodarczego dopiero po utracie mocy obowiązującej rozporządzenia Komisji, a prawo krajowe nie przewiduje terminu dochodzenia opłaty od zapasów?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 60/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii, i Słowacji (Dz.U. L 9, s. 8).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 832/2005 z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie określenia nadwyżkowych ilości cukru, izoglukozy i fruktozy dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 138, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1972/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków do przeniesienia przyjętych w odniesieniu do handlu produktami rolnymi ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 293, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-561/07)

(2008/C 64/32)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Enegren i L. Pignataro, pełnomocnicy)